

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 78/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. E. K., B., zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 92/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. E. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. februára 2007 doručená sťažnosť Ing. E. K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. V. D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 92/04.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v sťažnosti uviedla: „dňa 17. 10. 2002 som v zast. mojej klientky upresnila časť jej návrhu z 31. 5. 1995, podaného takmer pred 12 rokmi, vedenom na OS Ba I pôv. pod sp. zn. 19 Nc 43/95... Táto časť bola uznesením už pod č. k. 19 Ct 15/03 zo dňa 20. 8. 2003 vylúčená na samostatné konanie... a pod č. k. 19 C 22/04 dňa 24. 3. 2004 odstúpená na ďalšie konanie vecne a miestne príslušnému OS Ba III..., kde bola zaregistrovaná pod č. k. 20 C 92/04.

Ešte podaním zo dňa 6. 7. 2004 som súd upozornila na skutočnosť, že ide o návrh pôv. ešte z roku 1995..., súd je však vo veci úplne nečinný a dodnes nezaslal kópiu návrhu ani len na vyjadrenie odporcovi. Dňa 14. 2. 2007 som sa preto obrátila so sťažnosťou na prietahy v konaní na predsedu OS Ba III..., a pretože nečinnosťou súdu došlo aj k porušeniu základného práva mojej klientky na spravodlivé súdne konanie a konanie bez zbytočných prietahov, obraciam sa súčasne aj na ústavný súd.“

Sťažovateľka navrhla ústavnému súdu, aby o jej sťažnosti rozhodol takto:

„1. Základné právo Ing. E. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 92/04 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III sa prikazuje vo veci konať bez ďalších zbytočných prietahov.

3. Ing. E. K. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000 Sk...

4. Okresný súd Bratislava III je povinný uhradiť Ing. E. K. trovy tohto konania na účet advokátky...“

Sťažovateľka k sťažnosti pripojila sťažnosť na prietahy v konaní podanú predsedovi okresného súdu 14. februára 2007.

Na základe výzvy ústavného súdu okresný súd doručil kópiu odpovede na sťažnosť na prietahy z 19. marca 2007 adresovanú sťažovateľke, v ktorej kvalifikuje sťažnosť ako dôvodnú a uvádza „... Podľa vyjadrenia zákonnej sudkyne bude vo veci vytýčený termín pojednávania v mesiaci jún - júl 2007. Vzhľadom na zistené prietahy v konaní, vec budem osobitne sledovať“.

Ústavný súd z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 20 C 92/04 zistil nasledovné:
Dňa 31. mája 1995 sťažovateľka podala žalobu Okresnému súdu Bratislava I proti žalovanému Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 19 Nc 43/95. Podaním zo 17. októbra 2002 sťažovateľka žalobu rozšírila aj na žalovaného Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „SR - MS SR“). Na pojednávaní 4. júna 2003 sťažovateľka oznámila, že trvá na žalobnom návrhu zo 17. októbra 2002 smerujúcom voči SR - MS SR a vo zvyšnej časti zobrala svoju žalobu z 31. mája 1995 späť. Okresný súd Bratislava I uznesením zo 4. júna 2003 pripustil vstup do konania SR - MS SR ako ďalšieho účastníka na strane žalovaného.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 20. augusta 2003, ktoré sa stalo právoplatným 19. februára 2004, rozhodol o vylúčení veci v časti smerujúcej voči SR - MS SR na samostatné konanie. Konanie o vylúčenej časti žaloby bolo ďalej vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 19 C 22/04. Následne Okresný súd Bratislava I postúpil vec miestne príslušnému okresnému súdu, ktorému bol spis doručený 7. mája 2004 a je ním vedený pod sp. zn. 20 C 92/04.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo 17. marca 2004 konanie o zostávajúcej časti žaloby sťažovateľky z 31. mája 1995 v súlade s čiastočným späťvzatím žaloby na pojednávaní 4. júna 2003 zastavil.

Okresný súd vo veci sp. zn. 20 C 92/04 začal konať 7. mája 2004. Uznesením zo 4. júna 2004 vyzval sťažovateľku na odstránenie nedostatkov žaloby. Tie sťažovateľka odstraňovala podaniami z 9. júna 2004 a 7. júla 2004. Dňa 20. júla 2004 okresný súd na základe žiadosti sťažovateľky pripojil spis sp. zn. 6 C 24/91 a 11. novembra 2004 pripojil spis Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19 Ct 15/03 (predtým sp. zn. 19 Nc 43/95).

Dňa 2. marca 2007 okresný súd zaslal sťažovateľke na vyplnenie potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov (ďalej len „potvrdenie“) a vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe. Podaním z 27.

marca 2007 sťažovateľka rozšírila svoj žalobný návrh a 28. marca 2007 doručila vyplnené potvrdenie. Okresný súd 10. apríla 2007 opätovne vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe (v súvislosti s podaním sťažovateľky z 27. marca 2007) a následne zaslal spis ústavnému súdu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

V prípade namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je s účinnosťou od 1. apríla 2005 takýmto prostriedkom sťažnosť adresovaná predsedovi príslušného súdu podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 14. februára 2007 sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu, ktorý v odpovedi z 19. marca 2007 uznal sťažnosť za dôvodnú.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na priet'ahy podľa § 62 zákona o súdoch považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená 19. februára 2007, päť dní po doručení sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na priet'ahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľky iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným priet'ahom v napadnutom konaní (m. m. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06).

Pokračujúca nečinnosť okresného súdu by mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ale ústavný súd to v súčasnom období nemôže posúdiť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky na základe týchto zistení dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Skutočnosť, že orgán štátnej správy súdu uzná sťažnosť na prietahy za dôvodnú, nemusí viesť bez ďalšieho k prijatiu v nadväznosti na to podanej sťažnosti podľa čl. 127 ústavy na ďalšie konanie, pretože ústavný súd pridržiavajúc sa doterajšej stabilizovanej judikatúry považuje za potrebné poskytnúť všeobecnému súdu dostatočný časový priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľky nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2007